

Sygn. akt I C 1179/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w G. Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Justyna Ptak-Głogowska

Protokolant: Anna Klois

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 roku w G.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko I. C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej I. C. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 649,61 zł (sześćset czterdzieści dziewięć złotych 61/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 lutego 2018 do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 212,50 zł (dwieście dwanaście złotych 50/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. przyznaje kuratorowi ustanowionemu dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej adwokatowi Ł. K. wynagrodzenie w kwocie 332,10 zł (trzysta trzydzieści dwa złote 10/100), w tym 62,10 zł (sześćdziesiąt dwa złote 10/100) tytułem podatku VAT, które co do kwoty 224,10 zł uiścić tymczasowo ze środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w G.;
5. nakazuje pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w G. kwotę 224,10 zł (dwieście dwadzieścia cztery złote 10/100) tytułem nieuiszczonego wynagrodzenia kuratora.

Sędzia Justyna Ptak-Głogowska

Sygn. I C 1179/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do tut. Sadu dnia 11 października 2018 r. powódka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie od pozwanej I. C. kwoty w wysokości 1 128,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- a) 204,80 zł od dnia 21 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty
- b) 924,08 zł od dnia 06 lutego 2018 r. do dnia zapłaty

Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka podała, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży energii elektrycznej. Dnia 8 stycznia 2015 r. zawarła z pozwaną umowę kompleksową dostarczania energii elektrycznej nr (...), na mocy której powódka zobowiązała się do dostarczania energii elektrycznej na potrzeby prowadzonego przez pozwaną gospodarstwa domowego, pozwana zaś zobowiązała się do terminowego opłacania faktur VAT wystawianych przez powódkę na podstawie zalegalizowanego układu pomiarowego jednofazowego. W oparciu o przedmiotową umowę powódka w dniu 26 stycznia 2017 r. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 204,80 zł r. z terminem płatności do dnia 20 grudnia 2017 r., a w dniu 22 stycznia 2018 r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...)RW na kwotę 924,80 zł z terminem płatności do dnia 5 lutego 2018 r. Powódka wyjaśniła, że domaga się zapłaty należności wynikającej z powyższych faktur. Powódka wezwała pozwaną do dobrowolnej zapłaty zadłużenia, jednakże okazało się ono bezskuteczne.

Postanowieniem z dnia 10 maja 2019 r. Referendarz sądowy ustanowił dla pozwanej I. C. kuratora w osobie adwokata Ł. K..

W odpowiedzi na pozew kurator ustanowiony dla pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania oraz przyznanie kuratorowi wynagrodzenia w wysokości 2,5 krotności stawki minimalnej powiększonej o podatek VAT.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że dokument nazwany (...) został wystawiony z rocznym wyprzedzeniem i ma walor jedynie informacyjny. Ponoszenie opłaty dwukrotnie za ten sam okres byłoby całkowicie nieuzasadnione i skutkowałoby bezpodstawnym wzbogaceniem powódki. Powódka nie udowodniła istnienia roszczenia, z załączonych cenników wynika, że pozwana w okresie od 8 sierpnia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. była zobowiązana uiszczać opłatę z tytułu zakupionej energii elektrycznej w miesięcznej wysokości 0,2519 zł/kWh, powiększoną o opłatę stałą w wysokości 6,49 zł miesięcznie. Jednocześnie powódką obciążyla pozwaną opłatami nie wskazanymi w umowie, a określonymi na fakturze zbiorczo jako opłaty za „Dystrybucję energii”. Jako że ani w cenniku ani w umowie brak regulacji dotyczących tej kategorii opłat, należy przyjąć, że pozwana nie była zobowiązana do ich uiszczenia, a domaganie się ich przez powódkę jest pozbawione podstawy prawnej. Powódka w cenniku za okres od 8 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. posługiwała się kwotami netto, następnie w tekście umowy zamieściła informację, że do podanych cen należy doliczyć podatek VAT, informacja ta nie została w żaden sposób wyróżniona. Praktyki te zostały uznane przez Prezesa UOKiK za niedozwolone i naruszające zbiorowe interesy konsumentów. Nie było żadnych przeszkód, by powódka tworząc cennik uwzględniła stawkę podatku VAT. Pozwana w dniu podpisywania umowy była 75 - letnią osobą. Tym samym obciążanie pozwanej kwotami brutto jest bezzasadne. Co więcej, powódką wystawiła faktury w oparciu o szacunkowo określone zużycie energii elektrycznej. Powódka nie wykazała, dlaczego za wartość wyjściową, od której naliczała zużycie, jest wartość (...). Z przedłożonych dokumentów nie wynika właśnie ta wartość. Również końcowy stan licznika na dzień 31 grudnia 2017 r. opiera się na danych szacunkowych. Wszystkie wartości kluczowe dla ustalenia zobowiązania pozwanej tj. zużycie końcowe i początkowe mają charakter szacunkowy. Jednocześnie przeczą one zużyciu faktycznemu ustalonymu w oparciu o fizyczny odczyt za okres od 22 lutego 2017 r. do 9 marca 2017 r. z którego wynika miesięczne zużycie ok. 140 kWh. Według szacunkowych wyliczeń powódki, miałyby ono wynosić 300 kWh. Wszelkie wyliczenia powódki co do zużycia energii elektrycznej przez pozwaną mają charakter szacunkowy, stanowią hipotezę, które powódka winna była potwierdzić, a czego ostatecznie nie uczyniła. W okresie od stycznia do grudnia 2017 r. pozwana zobowiązana była do zapłaty kwoty netto za faktyczne zużycie energii elektrycznej, z pominięciem opłat za dystrybucję energii i podatku VAT. Nawet gdyby pominąć kwestię zużycia, a poprzestać na wyeliminowaniu składników ceny, których pozwana nie była zobowiązana uiszczać na gruncie niniejszej umowy (opłaty dystrybucyjne 724,96 zł, VAT 402,57 zł) okazuje się, że kwota bezpodstawnych naliczeń wynosi 1 127,53 zł a więc niemalże dokładnie odpowiada wartości przedmiotu sporu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 8 stycznia 2015 r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. a I. C. została zawarta umowa kompleksowa dostarczania energii elektrycznej nr (...). Zgodnie z § 2 ust. 2 umowy powódka zobowiązała się do sprzedaży na rzecz pozwanej energii elektrycznej, a pozwana zobowiązuje się do jej kupna i odbioru zgodnie z adresem punktu poboru/

objektu określonym w § 1 umowy. Powódka zobowiązała się także zapewnić pozwanej świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo elektryczne prowadzące działalność w zakresie dystrybucji, a pozwana zobowiązała się do zapłaty na rzecz sprzedawcy za obie usługi na zasadach określonych w Ogólnych Warunkach Umowy Kompleksowej Dostarczania (...) Elektrycznej. Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

/okoliczności bezsporne, a nadto: umowa z dnia 08.01.2015 r. (k. 10), wniosek o zawarcie umowy (k. 11-12)/

Zgodnie z cennikiem w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. obowiązywały następujące ceny netto:

a) stawka zmienna ceny energii elektrycznej (całodobowa) dla grupy taryfowej G11 wynosiła od 01.01.2015 r. do 31.12.2017 r. kwotę 0,2519 zł/kWh,

b) stawka stała ceny energii elektrycznej dla grupy taryfowej G11 wynosiła od 01.01.2015 r. do 31.12.2015 r. 3,24 zł / mc, a w okresie od 01.01.2016 r. do 31.12.2017 r. wyniosła 6,49 zł/mc.

c) stawka zmienna ceny energii elektrycznej (strefa 1) dla grupy taryfowej G12 w okresie od 01.01.2015 r. do 31.12.2017 r. wynosiła 0,2916 zł/kWh, a stawka dla strefy 2 wynosiła 0,2041 zł/kWh.

d) stawka stała ceny energii elektrycznej dla grupy taryfowej G12 wynosiła od 01.01.2015 r. do 31.12.2015 r. 3,24 zł / mc, a w okresie od 01.01.2016 r. do 31.12.2017 r. wyniosła 6,49 zł/mc.

e) stawka zmienna ceny energii elektrycznej (strefa 1) dla grupy taryfowej (...) wynosiła od 01.01.2015 r. do 31.12.2017 r. kwotę 0,3280 zł/kWh,

f) stawka zmienna ceny energii elektrycznej (strefa 2) dla grupy taryfowej (...) w okresie od 01.01.2015 r. do 31.12.2017 r. wynosiła 0,1868 zł/kWh, a stawka ceny energii elektrycznej wynosiła 3,24 zł/mc w okresie od 01.01.2015 r. do 31.12.2015 r., oraz 6,49 zł w okresie od 01.01.2016 r. do 31.12.2017 r.

W okresie od 1.01.2018 r. do 31.12.2018 r. stawka zmienna energii elektrycznej (całodobowa) dla grupy taryfowej (...)wyniosła 0,2411 zł/KwH, stawka zmienna ceny energii elektrycznej wyniosła 0,2966 zł/kWh.

/okoliczności bezsporne, a nadto: cennik (k. 13-15), cennik (k. 16)/

Dnia 26 stycznia 2017 r. powódka wystawiła dokument pt. „Prognoza (...) stanowiącą należność za okres od listopada 2017 r. do grudnia 2017 r. W dokumencie wskazano, że pozwana należy do grupy taryfowej (...). Ustalono zużycie kWh na poziomie 320. Stawka zmienna ceny całodobowa wyniosła 80,61 zł, stawka stała ceny wyniosła 12,98 zł, opłata dystrybucyjna zm. Całodobowa wyniosła 48,99 zł, opłata (...) całodobowa wyniosła 1,18 zł opłata dystrybucyjna stała wyniosła 8,94 zł, opłata końcowa wyniosła 13,00 zł opłata abonamentowa wyniosła 0,80 zł. Prognoza zużycia, w tym energia – sprzedaż energii została ustalona na poziomie 115,12 zł brutto (93,59 zł netto), zaś dystrybucja energii wyniosła 89,68 zł brutto (72,91 zł netto). Dokument łącznie opiewał na kwotę 204,80 zł.

Dnia 22 stycznia 2018 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...)RW stanowiącą należność za okres od 26 stycznia 2017 r. do 22 stycznia 2018 r. W dokumencie wskazano, że pozwana należy do grupy taryfowej (...). Stawka zmienna ceny całodobowa wyniosła 191,70 zł (zużycie kWh – 761, od 26.01.2017 r. do 22.02.2017 r.), stawka zmienna ceny całodobowa wyniosła 17,88 zł (zużycie kWh – 71, od 22.02.2017 r. do 09.03.2017 r.), stawka zmienna ceny całodobowa wyniosła 688,95 zł (zużycie kWh – 2 735, od 09.03.2017 r. do 31.12.2017 r.), stawka stała ceny wyniosła 71,93 zł, opłata dystrybucyjna zm. Całodobowa wyniosła 116,51 zł (zużycie kWh 761, od 26.01.2017 r. do 22.02.2017 r.), opłata dystrybucyjna zm. Całodobowa wyniosła 10,87 zł (zużycie kWh 71, od 22.02.2017 r. do 09.03.2017 r.), opłata dystrybucyjna zm. Całodobowa wyniosła 418,73 zł (zużycie (...), od 09.03.2017 r. do 31.12.2017 r.), opłata (...) całodobowa wyniosła 2,82 zł (zużycie kWh 761, od 26.01.2017 r. do 22.02.2017 r.), opłata (...) całodobowa wyniosła 0,26 zł (zużycie kWh 71, od 22.02.2017 r. do 09.03.2017 r.), opłata (...) całodobowa wyniosła 10,12 zł (zużycie (...), od 09.03.2017 r. do 31.12.2017 r.), opłata dystrybucyjna stała wyniosła 49,17 zł, opłata końcowa wyniosła 71,50 zł opłata abonamentowa wyniosła 4,40 zł. Odnosnie sprzedaży energii stawka zmienna ceny

całodobowa wyniosła 48,94 zł, stawka stała ceny wyniosła 6,49 zł. Odnośnie dystrybucji energii opłata dystrybucyjna zm. Całodobowa wyniosła 32,50 zł opłata dystrybucyjna stała wyniosła 3,08 zł, opłata końcowa wyniosła 4,62 a opłata abonamentowa wyniosła 0,38 zł. Podsumowanie zużycia, w tym sprzedaż energii wyniosła 1 261,88 zł a dystrybucja energii wyniosła 891,70 zł. Należność z prognoz wystawionych za okres od stycznia 2017 r. do grudnia 2017 r. wyniosła 924,08 zł.

/dowody: prognoza nr (...) (k. 17), faktura VAT nr (...)RW (k. 18-19)/.

Pismem z dnia 27 lutego 2018 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty w wysokości 1 128,88 zł tytułem zadłużenia wynikającego z faktur VAT nr (...) w wysokości 204,80 zł oraz (...)RW w wysokości 924,08 zł w terminie do dnia 13 marca 2018 r. Kierowane do pozwanej wezwanie okazało się bezskuteczne.

/okoliczności bezsporne, a nadto: wezwanie do zapłaty z dnia 27.02.2018 r. wraz z potwierdzeniem(k. 20-21)/.

Sąd zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa kompleksowa dostarczania energii elektrycznej, na mocy której powódka zobowiązała się do dostarczania pozwanej energii elektrycznej a pozwana zobowiązała się do terminowego opłacania faktur wystawianych przez powódkę na podstawie zalegalizowanego układu pomiarowego jednofazowego.

Pomimo ciężącego na pozwanej obowiązku, nie dokonywała ona płatności.

Powódka dochodziła należności za okres od sprzedaży od 26 stycznia 2017 roku do 22 stycznia 2018 roku, przedkładając rozliczenie z którego wynika, iż na dzień 22 lutego 2017 roku odczyt licznika wynosił (...), a na dzień 22 stycznia 2018 roku wynosił (...). Mając na uwadze faktyczne zużycie energii przez pozwaną, należność za sprzedaż i dystrybucję energii, zgodnie ze stawkami powołanymi wyżej wyniosła 649,61 zł. Przy czym kwota ta jest kwotą należności brutto i uwzględnia VAT w wysokości 23%, który to podatek jest należnością publicznoprawną od sprzedaży towarów i usług.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. zasądzając je od dnia następnego po terminie płatności określonym w fakturze VAT (...)RW, tj. 5 lutego 2018 roku.

Powództwo zostało oddalone w pozostałym zakresie tj. co do żądania zasądzenia kwoty przewyższającej kwotę o której orzeczono w pkt 1. Powódka nie wykazała, do czego było zobowiązana w oparciu o art. 6 k.c., iż pozwana zobowiązana była do zapłaty ponad zasądzoną kwotę. Powódka opierała się w swych wyliczeniach na obciążeniu szacunkowym i prognozowanych rachunkach, które w ocenie Sądu nie mogły stanowić podstawy zasądzenia należności.

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów prawotwórczych, spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, tzw. onus probandi spoczywa na tym, kto przedstawia określone twierdzenia, a nie na tym, kto im przeczy. W omawianym zakresie, istotną rolę pełnią także przepisy proceduralne, kształtując zasadę tzw. kontrydiktoryjności postępowania cywilnego. Art. 3 k.p.c. zobowiązuje strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Ciężar dowodu z reguły spoczywa na powodzie aż do momentu wykazania zasadności podnoszonego roszczenia.

Zgodnie z art. 6 k.c. ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające żądanie, ten zaś kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Podkreślić należy, że w przepisie tym chodzi nie o każdy fakt, lecz o fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a więc o fakty prawotwórcze, czyli wskazujące istnienie prawa, oraz fakty niweczące lub tamujące prawo, czyli wskazujące na to, że żądanie strony jest nieuzasadnione. Przepis ten wyraża dwie ogólne reguły: pierwszą - generalnie wymagającą udowodnienia powołanego przez stronę faktu, powodującego powstanie określonych skutków prawnych, oraz drugą regułą, która sytuuje ciężar dowodu danego faktu po stronie osoby, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Pierwsza "zasada obowiązku udowodnienia powoływanego faktu" jest w istocie

nieunikniona ze względów racjonalnych, ponieważ odmienna regulacja powodowałaby powstanie niedopuszczalnej łatwości wywodzenia skutków prawnych z prostego powołania się na fakt bez potrzeby jego udowodnienia. Natomiast druga stanowi "ogólną zasadę rozkładu ciężaru dowodu", od której wyjątki wskazywać mogą niektóre przepisy szczególne.

Z pierwszej reguły, wyrażonej w art. 6 k.c., wynika, że samo przyznanie faktu przez drugą stronę ewentualnego sporu nie może stanowić wystarczającego dowodu istnienia danego faktu, który musi być zawsze ponadto potwierdzony całokształtem materiału dowodowego lub innymi poznanymi już okolicznościami. Wyrazem tego jest regulacja art. 229 k.p.c. wymagającego, aby przyznanie faktu przez drugą stronę nie budziło wątpliwości, co wymaga właśnie uwzględnienia innych okoliczności. W myśl ogólnych zasad postępowania dowodowego na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego żądanie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa. Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z 22.11.2001r., I PKN 660/00). Stosownie zaś do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Sędzia Justyna Ptak – Głogowska